

Sygn. akt VI U 1721/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2019 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: M. K.

od decyzji : Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

(...) Oddziału w W.

z dnia 5 września 2017 r., znak: (...)

w sprawie: M. K.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych

I Oddziałowi w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu M. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 czerwca 2017 r. do 13 września 2017 r. ;

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddziału w W. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji;

III zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddziału w W. na rzecz ubezpieczonego M. K. 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Na oryginale właściwy podpis.

VI U 1721/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 września 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. po rozpoznaniu wniosku M. K. z dnia 10 maja 2017 roku odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy, powołując się na artykuł 57 w związku z artykułem 58 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wyjaśnił, iż odmówił przyznania renty, ponieważ zgodnie z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 28 sierpnia 2017 roku wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Odwołanie od tej decyzji wniósł w imieniu ubezpieczonego jego pełnomocnik procesowy, domagając się zmiany decyzji i przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, jak również zasądzenia na rzecz

ubezpieczonego od organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu tej decyzji zarzucono, iż nie jest ona, przepraszam, w uzasadnieniu odwołania zarzucono, iż zaskarżona decyzja nie jest zgodna z istniejącym w sprawie stanem faktycznym. Odwołujący podnosił, że nie zgadza się z orzeczeniem lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz z orzeczeniem komisji lekarskiej, zgodnie z którymi to orzeczeniami nie jest on niezdolny do pracy. Ubezpieczony podnosił, że w październiku 2014 roku przebywał na Oddziale Intensywnego Nadzoru Kardiologicznego Szpitala (...) w I. z rozpoznaniem zawału serca NSTEMI, nadciśnienia tętniczego, hiperlipidemii mieszanej, dny moczanowej i otyłości. A 17 lutego 2015 roku został przyjęty do Kliniki (...) w G. celem wykonania badania w kierunku bezdechu sennego, gdzie stwierdzono, potwierdzono liczne zaburzenia oddechu w czasie snu, głównie obturacyjnym. Ponadto w styczniu 2017 roku ubezpieczony przebył rehabilitację leczniczą w ramach prewencji rentowej ZUS w schorzeniach układu krążenia w Uzdrowisku w I., gdzie rozpoznano chorobę podstawową niedo..., jako chorobę podstawową chorobę niedokrwienną serca z przebytym zawałem serca NSTEMI leczonym pierwotną angioplastyką wieńcową w październiku 2014 roku oraz choroby współistniejące, nadciśnienie tętnicze w okresie drugiego WGWHO, cukrzycę insulino niezależną, otyłość, zaburzenia oddychania w czasie snu. Ponadto ubezpieczony podnosił, że od dnia 7 lutego 2017 roku leczy się w poradni reumatologicznej(...)w praktyce grupowej lekarzy rodzinnych z Przychodnią (...) w T., co potwierdza zaświadczenie lekarskie z dnia 23 sierpnia 2017 roku. W ocenie odwołującego się nie może on wykonywać pracy w zawodzie wyuczonym masarz rzeźnik, jak i w zawodzie ostatnio wykonywanym ubojowiec, a ze względu na wiek i stan zdrowia nie jest w stanie się przekwalifikować. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania, powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje. Ubezpieczony M. K. urodzony (...), w okresie do 31 maja 2017 roku pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Rentę tę pobierał od 3 października 2015 roku, to jest od zaprzestania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego. W okresie swojej aktywności zawodowej ubezpieczony wykonywał pracę w zawodzie rzeźnika masarza i ubojowca, co potwierdzają dowody ze świadectw pracy zgromadzonych w aktach rentowych i okoliczność ta była między stronami niesporna. W dniu 10 maja 2017 roku ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Orzeczeniem z dnia 6 czerwca 2017 roku lekarz orzecznik ZUS ustalił, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy, a po rozpoznaniu sprzeciwu od tego orzeczenia komisja lekarska ZUS ustaliła, iż orzeczeniem z dnia 28 sierpnia 2017 roku ustaliła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Organ rentowy zaskarżoną decyzję oparł właśnie na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS z dnia 28 sierpnia 2017 roku i odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Decyzją z dnia 6 lipca 2018 roku przyznana została ubezpieczonemu emerytura od dnia 14 września 2017 roku, czyli od dnia, w której, w którym osiągnął on wiek emerytalny. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego opartego na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii zespołu biegłych sądowych, w skład którego weszli specjalista psychiatra, psycholog, specjalista kardiolog, specjalista internista, reumatolog, neurolog oraz specjalista medycyny przemysłowej. W opinii z dnia 1 czerwca 2018 roku biegli sądowi rozpoznali u ubezpieczonego następujące schorzenia: reumatoidalne zapalenie stawów upośledzające sprawność ustroju, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, chorobę niedokrwienną serca, nadciśnienie tętnicze, przebyty zawał serca, cukrzycę typu drugiego, obturacyjny bezdech senny, otyłość i zaburzenia nastroju. Na podstawie przeprowadzonych badań sądowo-lekarskich i po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach sprawy, biegli sądowi ustalili, iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy trwale od dnia wstrzymania renty. Biegli podkreślili, że przebieg zaburzeń ma charakter przewlekły, w czasie ulegało natomiast zmianie nasilenie poszczególnych objawów. Biegli, biorąc pod uwagę obraz kliniczny zaburzeń, nasilenie i częstość objawów, dotychczasowy przebieg choroby, obecny stan zdrowia, stwierdzili, iż mimo systematycznego leczenia nie osiągnięto istotnej poprawy funkcjonowania. Oceniając stopień niezdolności do pracy, biegli sądowi uwzględnili po 1) biologiczne uszkodzenie struktury i funkcji organizmu, po 2) dotychczasowy przebieg procesów chorobowych, po 3) ich wpływ na stan czynnościowy organizmu i sprawność psychofizyczną, po 4) wiek badanego i po 5) możliwość przywrócenia zdolności do wykonywania czynności zawodowych w wyniku leczenia i rehabilitacji. Biegli wskazali także, że u badanego stwierdzono reumatoidalne zapalenie stawów, głównie kończyn górnych z ograniczeniem sprawności obu rąk oraz zmiany zwyrodnieniowe narządu ruchu stanowiące przeciwwskazanie do wykonywania pracy fizycznej, dźwigania ciężarów, długotrwałej pracy w pozycji wymuszonej. Dodatkowo biegli zaznaczyli, że przy ocenie niezdolności do pracy z powodu choroby serca i układu krążenia, uwzględnili całość obrazu klinicznego, profil czynników ryzyka, ograniczenia czynnościowe oraz obciążenia występujące przy wykonywanym

zawodzie, stwierdzając, że u badanego są, występują przeciwwskazania do czynności związanych przede wszystkim z intensywnym wysiłkiem fizycznym. Natomiast problemy natury psychicznej mogą stanowić przyczynę ograniczeń w zakresie zatrudnienia związanego z wysokimi wymaganiami dotyczącymi tempa pracy, ciągłej dyspozycyjności, bieżącej, systematycznej oceny. Biegli nie zgodzili się z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 28 sierpnia 2017 roku, a po przeprowadzeniu badań dla celów sądowych, przy współudziale medycyny pracy i przy uwzględnieniu wszystkich ograniczeń wynikających z przebiegu procesu chorobowego, dokonali odmiennej kwalifikacji w zakresie ustalenia zdolności do pracy ubezpieczonego. Zdaniem biegłych sądowych utracił on w znacznym stopniu zdolność do wykonywania zatrudnienia zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji i nadal jest częściowo niezdolny do pracy trwale od dnia wstrzymania renty na podstawie tych samych dowodów, którymi dysponował organ rentowy, biegli dokonali swoich ustaleń. Ponadto zaznaczyli, że analizie poddano kwalifikacje zawodowe ubezpieczonego, zarówno formalne jak i rzeczywiste, w tym rodzaj ostatnio wykonywanego zajęcia. Ubezpieczony ukończył szkołę zawodową w zawodzie rzeźnika i pra..., przez 42 lata pracował jako rzeźnik ubojowiec. W załączniku do pisma procesowego pełnomocnika ZUS z dnia 13 sierpnia 2018 roku przewodniczący komisji lekarskich ZUS wniósł zastrzeżenia do opinii biegłych sądowych, nie podzielając stanowiska, ich stanowiska, co do trwałej częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonego. Przewodniczący komisji lekarskiej w piśmie z 7 sierpnia 2018 roku, karta 40 akt sprawy, podnosił, że biegli sądowi na pierwszym miejscu w rozpoznaniu stawiali reumatoidalne zapalenie stawów upośledzające sprawność ustroju. Przewodniczący komisji lekarskiej wskazywał w związku z tym, iż z analizy dokumentacji medycznej badanego nie wynika, aby takie schorzenie było u niego zdiagnozowane. Rozpoznanie takiego nie postawili lekarze leczący na zaświadczeniach o stanie zdrowia w kartach informacyjnych z leczenia szpitalnego, nie postawił takiego rozpoznania lekarz orzecznik ZUS i komisja lekarska. U badanego rozpoznano..., rozpoznawano hiperrurykemię bez objawów zapalenia stawów i obecności guzków dna wy. Ponadto przewodniczący komisji lekarskiej ZUS podnosił, że podczas badania przeprowadzonego przez lekarza orzecznika i komisję lekarską ZUS w składzie ze specjalistą ortopedii i neurologii nie stwierdzono zaburzeń funkcjonalnych ze strony narządu ruchu. Także podczas rehabilitacji leczniczej ZUS w ramach prewencji rentowej z dnia, w dniach od 3 do 26 stycznia 2017 roku nie rozpoznano schorzeń dotyczących narządu ruchu, narząd ruchu opisano jako wydolny. Wątpliwości zatem przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS budzi stwierdzenie przez biegłych, przez biegłego reumatologa upośledzenie funkcji narządu ruchu. W związku z powyższym biegły sądowy specjalista reumatolog powinien, zdaniem przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS, wypowiedzieć się na jakiej podstawie, na podstawie jakich badań dodatkowych rozpoznaje u badanego reumatoidalne zapalenie stawów, do kiedy jest to schorzenie rozpoznawane i jak leczone. Z konsultacji biegłego kardiologa nie wynika częściowa niezdolność do pracy ubezpieczonego, biegły rozpoznaje chorobę niedokrwienną serca CCS 1 pierwszego stopnia, co nie uzasadnia długotrwałej niezdolności do pracy. Komisja lekarska wydała orzeczenie o braku długotrwałej niezdolności do pracy po przeprowadzonym badaniu oraz analizie dokumentacji z uwzględnieniem opinii specjalisty kardiologa, konsultanta ZUS, który stwierdził stabilną jednonacyniową chorobę wieńcową leczoną PTCA RCA z implantacją stentu DES w 2014 roku z zachowaną funkcją skurczową lewej komory EF 55 procent, ujemną próbą wysiłkową. Badany nie zgłaszał dolegliwości wieńcowych, tolerancja wysiłku była w klasie NYHA 1, nadciśnienie tętnicze było kontrolowane prawidłowo, cukrzyca typu drugiego leczona lekami doustnymi, obturacyjny bezdech senny zaopatrzonej w EPA, brak było podstaw do stwierdzenia częściowej niezdolności do pracy. Z kolei z badania biegłego neurologa nie wynika nasilenie objawów w stopniu powodującym częściową niezdolność do pracy, bez objawów rozciągowych z kończyn górnych i dolnych, bez niedowładów, bez zaników mięśniowych, bez zaburzeń zwieraczy. Podczas badania przez lekarza orzecznika oraz komisję lekarską badany nie zgłaszał dolegliwości ze strony stanu psychicznego, a lekarz orzecznik oraz komisja lekarska ocenili stan psychiczny ubezpieczonego jako prawidłowy. Także podczas rehabilitacji leczniczej ZUS w styczniu 2017 roku stan psychiczny oceniany jako dobry, brak było informacji, że badany leczy się. [**koniec części** 00:17:45.955] KTD596061_02 [**Przewodniczący** 00:17:46.348] Psychiatrycznie i przyjmuje leki psychiatryczne. Z badania psychiatryczno - psychologicznego biegłych sądowych nie wynika nasilenie objawów w stopniu powodującą długotrwałą niezdolność do pracy. Biegli nie podają, czy badany jest aktualnie leczony psychiatrycznie i czy włączono leczenie, jeżeli tak, to jakie, jakie leki przyjmuje i od kiedy, czy stwierdzone przez biegłych zaburzenia nastroju istniały w trakcie postępowania rentowego. W opinii uzupełniającej z dnia 7 grudnia 2018 roku, karta 47 akt sprawy, biegli sądowi wskazali, że analizie poddano kwalifikacje zawodowe, formalne, rzeczywiste ubezpieczonego, w tym rodzaj ostatnio wykonywanego zajęcia, w tym zawodzie niezbędna jest sprawność układu ruchu, w tym sprawność kończyn dolnych oraz kończyn górnych, a w

szczególności w zakresie rąk i palców. Reumatoidalne zapalenie stawów stanowi przeciwwskazanie do zatrudnienia na takim stanowisku rzeźnik - ubojowiec, co potwierdzało zaświadczenie lekarskie z dnia 23 sierpnia 2017 roku z Poradni Reumatologicznej dołączone do odwołania. Biegli nie zgadzają si..., nie zgodzili się z opinią komisji lekarskiej ZUS z dnia 28 sierpnia 2017 roku, która uznała, że badany jest zdolny do pracy. Po przeprowadzeniu badań dla celów sądowych, przy współudziale specjalisty medycyny pracy, uwzględniając wszystkie ograniczenia wynikające z przebiegu, z przebiegu procesu chorobowego, dokonali odmiennej kwalifikacji w zakresie ustalenia zdolności do pracy. Biegli stwierdzili, że badany utracił w znacznym stopniu zdolność do wykonywania zatrudnienia zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji i jest nadal częściowo niezdolny do pracy, trwale od dnia wstrzymania prawa do renty. W piśmie procesowym z dnia 27 lutego 2019 roku organ rentowy powołał się na załącznik do tego pisma, opinię lekarską przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS, który wskazał, że nadal nie podziela opinii biegłych sądowych o częściowej niezdolności do pracy badanego z powodu głównie reumatoidalnego zapalenia stawów. Opinia uzupełniająca biegłych sądowych nie wyjaśnia wszystkich zarzutów zgłoszonych przez przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS. Biegły sądowy specjalista reumatolog nie wypowiedział się na jakiej podstawie, na podstawie jakich badań dodatkowych rozpoznaje u badanego reumatoidalne zapalenie stawów, od kiedy jest to schorzenie rozpoznawane i jak leczone. Schorzenie to nie było rozpoznane podczas badania przez lekarza orzecznika oraz przez komisję lekarską. Badany nie podawał, że leczy się w Poradni Reumatologicznej i nie zgłaszał dolegliwości bólowych ze strony stawów, w związku z powyższym schorzenie to nie było rozpoznawane w trakcie postępowania rentowego i może być nową okolicznością w sprawie. Dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego z punktu widzenia dyrektyw wskazanych w artykule 233 Kodeksu postępowania cywilnego, Sąd Okręgowy wskazuje, iż w jego ocenie moc dowodowa i wiarygodność opinii biegłych sądowych były na tyle znaczne, iż pozwalały na dokonanie istotnych dla rozstrzygnięcia sporu ustaleń bez konieczności kontynuowania postępowania dowodowego. W szczególności z opinii biegłych sądowych wynika, w ocenie Sądu jednoznacznie, iż ubezpieczony od 1 czerwca 2017 roku był nadal częściowo niezdolny do pracy. Odnosząc się do zastrzeżeń organu rentowego, na które powoływał się w oparciu o stanowisko przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS, wskazać należy, iż biegli sądowi, w ocenie Sądu, w sposób kompleksowy ocenili stan zdrowia. Przede wszystkim zastrzeżenia te nie dostrzegają istotnej okoliczności, iż na przykład w zaświadczeniu o stanie zdrowia z dnia 10 maja 2017 roku, karta 109 dokumentacji medycznej ZUS, w chorobach współistniejących rozpoznano u ubezpieczonego zwyrodnienie wielostawowe. Także w opinii lekarza konsultanta ZUS z 28 sierpnia 2017 roku, karta 121, dokumentacji medycznej ZUS w wywiadzie wskazano, że od kilku lat ubezpieczony cie..., skarży się na bóle barków. W związku z tym te zastrzeżenia organu rentowego, według których reumatoidalne zapalenie stawów miałyby być nową okolicznością w sprawie, było niezgodne z powyższą dokumentacją medyczną, a dodatkowo wskazać należy, że ubezpieczony dołączył także do odwołania zaświadczenie z 23 sierpnia 2017 roku potwierdzające roz..., leczenie u specjalisty reumatologa. Jednocześnie wskazać należy, że opinie w sprawie wydawało sześciu biegłych sądowych, którzy..., w tym specjalista medycyny przemysłowej, którzy szczegółowo przebadali ubezpieczonego, rozpoznali właściwe schorzenia, które istniały w organizmie ubezpieczonego przed złożeniem wniosku o rentę w niniejszej sprawie, w tym reumatoidalne zapalenie stawów, a w sytuacji, gdy ubezpieczony w zaświadczeniu o stanie zdrowia z 10 maja 2017 roku miał rozpoznane, jako chorobę współistniejącą, zwyrodnienie wielostawowe, zarówno lekarz orzecznik, jak i komisja lekarska ZUS, powinny rozpoznać to istotne i wpływające na zdolność, na ograniczenie zdolności do pracy ubezpieczonego w sposób istotny schorzenie. Dodatkowo organ rentowy, formułując swoje zastrzeżenia do opinii biegłych sądowych nie dostrzega, że biegli sądowi analizowali stan zdrowia ubezpieczonego i możliwość podjęcia jego, przez niego pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji poprzez wszystkie rozpoznane u niego schorzenia istniejące także przed złożeniem wniosku o rentę. Ubezpieczony cierpi na schorzenie kardiologiczne, na cukrzycę typu drugiego, obturacyjny bezdech senny, ode..., otyłość i zaburzenia nastroju oraz zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa. Te schorzenia, wbrew stanowisku przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS, nie są obojętne dla możliwości wykonywania przez niego pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych, pracy w zawodzie ubojowca, czy też rzeźnika - masarza, w których wymagana jest pełna sprawność psychofizyczna, co wydaje się oczywiste, a co oceniał także, jak już zaznaczono wcześniej, specjalista medycyny przemysłowej. Dlatego Sąd Okręgowy uznał, iż zastrzeżenia przewodniczącego komisji lekarskich ZUS, na które powoływał się przewodniczący komisji lekarskich, stanowiły tylko polemikę z prawidłowym ustaleniem i wnioskami końc..., ustaleniami i wnioskami końcowymi opinii biegłych sądowych. Sąd Okręgowy ustalił ponadto, że ubezpieczony pobiera emeryturę od dnia 14 września 2018 roku, co wpływało na możliwość ograniczenia przyznania dochodzonego

świadczenia do dnia przyznania emerytury. Dokonując subsumpcji ustalonego w sprawie stanu faktycznego pod właściwe przepisy prawa materialnego, Sąd Okręgowy wskazuje, iż zgodnie z artykułem 57 ustępem 1 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity, Dziennik Ustaw z 2018 roku, pozycja 1270, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki, po pierwsze - jest niezdolny do pracy, po drugie - ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, po trzecie - niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w punkcie 3 ustępu 1 artykułu 57 i po czwarte - nie ma ustalonego prawa do emerytury z Funduszu Ubezpie..., z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych lub nie spełnia warunków do jej uzyskania. Wskazać także należy, iż zgodnie z artykułem 12 ustępem 1, 2 i 3, niezdolno..., powołanej Ustawy emerytalno - rentowej, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z kolei zgodnie z artykułem 13 ustępem 1 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się, po pierwsze - stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość, możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, po drugie - możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Zdaniem Sądu Okręgowego biegli sądowi powyższe kryteria orzecznicze oceny niezdolności do pracy, wskazane w przepisach Ustawy emerytalno - rentowej, uwzględnili przy formułowaniu swoich ustaleń i wniosków i Sąd Okręgowy w pełni je akceptuje. Dlatego na podstawie artykułu 477 ze znakiem 14 paragrafem dru..., paragraf, paragrafu 2 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku, przyznając ubezpieczonemu dochodzone świadczenie rentowe z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia ustania poprzednio pobieranego świadczenia do dnia poprzedzającego przyznanie mu emerytury. W punkcie drugim wyroku Sąd stwierdził odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji na podstawie artykułu 118 ustęp 1a Ustawy emerytalno - rentowej. Z opinii biegłych sądowych wynikało bowiem, iż swoich ustaleń dokonywali oni na podstawie tych samych dokumentów, które pozostawały w dyspozycji organu rentowego oraz w oparciu o badanie przedmiotowe ubezpieczonego, o badanie podmiotowe ubezpieczonego, przedmiotowe ubezpieczonego, które wykazało schorzenia ograniczające jego zatrudnienie, między innymi schorzenie reumatoidalne zapalenie stawów, które w zaświadczeniu o stanie zdrowia z 10 maja także zostało potwierdzone jako w ramach chorób współistniejących zwyrodnienie wielostawowe. Zatem organy orzecznicze ZUS miały obowiązek przebadania ubezpieczonego także po p..., przy uwzględnieniu tego rodzaju schorzeń, tym bardziej, że w wywiadzie w opinii lekarza konsultanta ZUS na karcie 121, dokumentacji medycznej, ubezpieczony wskazywał, że od kilku lat cierpi na bóle barków. Zignorowanie powyższych, istotnych dla rozstrzygnięcia sporu elementów stanu faktycznego sprawy spowodowało, że organ rentowy oparł zaskarżoną decyzję na wadliwym, w ujęciu obiektywnym, rozstrzygnięciu komisji lekarskiej ZUS wyrażoną w jej orzeczeniu. Dlatego Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie drugim wyroku. Zgodnie z artykułem 98 ustępem 1 Kodeksu, paragrafem 1 Kodeksu postępowania cywilnego, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, koszty procesu z paragrafu 3 artykułu 98 oraz z artykułu 99 Kodeksu postępowania cywilnego, że do tych kosztów procesu należy wynagrodzenie pełnomocnika procesowego strony. Dlatego Sąd Okręgowy, na podstawie powołanych przepisów Kodeksu postępowania cywilnego oraz w oparciu o paragraf 9 ustęp 2, w związku z paragrafem 15 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, tekst jednolity, Dziennik Ustaw z 2018 roku, pozycja 265, zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego zwrot kosztów zastępstwa prawnego, obejmujących dwukrotność stawki minimalnej uwzględniającej nakład pracy pełnomocnika powoda, który sporządził w sprawie odwołanie i pisma procesowe oraz wystąpił także na rozprawie. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.